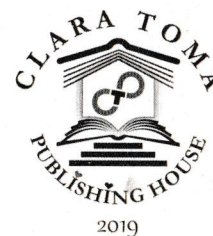

Lise BOURBEAU

Să facem pace cu trecutul!

DIANE

Editor: Clara Toma

Coperta și tehnoredactare: Magda Căpraru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOURBEAU, LISE

Să facem pace cu trecutul! : Diane / Lise Bourbeau. -
București : Clara Toma Publishing House, 2019
ISBN 978-606-94754-7-8

821.133.1

Toate drepturile aparțin
Clara Toma Publishing House.

Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă,
a textului din această carte este posibilă
doar cu acordul scris al Clara Toma Publishing House.

Copyright©2019 Clara Toma Publishing House

www.ctpublishinghouse.simplesite.com
e-mail: claratomapublishing@gmail.com

Cuprins

Mulțumiri	4
Notă pentru cititor	5
PROLOG	6
Cap 1 Sosește bebelușul	9
Cap 2 Decizia Diane	18
Cap.3 Dificultățile Diane	29
Cap.4 Ajutorul lui Mishaël	41
Cap 5 Kim face mărturisiri	46
Cap. 6 Boala Diane	62
Cap. 7 Problemele Isabellei	74
Cap. 8 Atacul asupra căminului	86
Cap. 9 Copilăria Diane	99
Cap. 10 Descoperirile în legătură cu Émile	111
Cap. 11 Panica lui Ari	128
Cap. 12 Decizia cu privire la Kim	136
Cap.13 Secretul de natură sexuală	146
Cap. 14 Decizia Diane	162
Cap. 15 Surprize pentru Jean-Paul	177
Cap. 16 Un voiaj neașteptat	192
Cap.17 Insulele Cayman	207
Cap. 18 Mesajul brățării	217
Cap. 19 Întâlnirea cu Émile	229
Cap. 20 Trădarea lui Kim	242
Cap. 21 Vindecarea Diane	251
Cap. 22 Promisiunea lui Ari	267

Mă numesc Ari Labonté. În viața mea precedentă mă numeam Arissiel Labonté și am murit în momentul în care niște tineri hoți înarmați ieșeau în grabă din banca în care mă pregăteam să intru. La vederea polițiștilor care încercau să îi oprească, unul dintre fugari a început să tragă orbește, iar un glonț rătăcit m-a lovit. Aveam cincizeci și cinci de ani. După moarte am avut un șoc atunci când am constatat că totuși viața mea continua. În fapt, la momentul decesului m-am separat de corp și am intrat în lumea sufletelor unde mi-am regăsit părinții și multe dintre cunoștințe.

Cât timp am stat în lumea de dincolo, cel mai dureros lucru pentru mine a fost să fiu martor la evenimentele ce se derulau pe Pământ, mai ales la cele care îi priveau pe copiii mei, Benani și Carina și pe fosta mea soție, Mona. Timp de cinci ani, până la data morții mele, nu i-am văzut, fiindcă munceam fără încetare cu scopul de a strânge o avere. Tocmai de aceea, doar după ce am ajuns în lumea de dincolo am putut afla că Benani se căsătorise cu o femeie numită Diane și că împreună așteptau un copil.

În această lume a sufletelor am avut privilegiul să îl cunosc pe Mishaël, un ghid spiritual care m-a ajutat să conștientizez mai multe adevăruri. El mi-a dezvăluit câteva învățături importante care, așa cum mi-a explicat, aveau să-mi fie de folos atunci când voi reveni pe Pământ pentru a-mi continua drumul evoluției personale împreună cu familia mea. Cu toate că am fost sceptic la început, am reușit, în ciuda reticenței mele, să ascult aceste sfaturi.

După numeroase învățături pe care începusem să le accept din ce în ce mai ușor, Mishaël mi-a făcut o ofertă extraordinară pe care am acceptat-o fără să fiu conștient de implicațiile ei. Mi-a dezvăluit că la împlinirea vârstei de optsprezece ani voi primi un cadou neașteptat. Atunci când l-am întrebat de ce m-a ales, mi-a explicat faptul că ultima mea viață a fost atât de profund materialistă încât am uitat de parcursul dezvoltării mele spirituale, parcurs pe care l-am urmat de-a lungul

reîncarnărilor precedente și că se afla alături de mine pentru a mă ajuta să continui acest drum. Viața pe care urma să o trăiesc avea să fie continuarea evoluției mele spirituale.

Am revenit așadar pe Pământ și sunt acum fiul lui Benani, fiul meu din viața precedentă. Este ca și cum aș fi propriul meu nepot. Trebuie să trăiesc conform promisiunilor făcute lui Mishaël și să-mi îndeplinesc misiunea de a aduce iubire și lumină celor din jurul meu, iar în acest fel să contribui la sporirea și îmbunătățirea vibrațiilor planetei, timp în care am să învăț toate lucrurile de care sufletul meu are nevoie. În schimbul promisiunilor pe care i le-am făcut, am primit niște talente speciale, cum ar fi acela care îmi permite să aud în anumite momente gândurile anumitor persoane din jurul meu și acela de a vedea trecutul și viitorul acestora.

În ziua în care am împlinit optsprezece ani, am primit două milioane de dolari de la bunica mea, căreia îi spun Mamou și care era soția mea, Mona, de care m-am despărțit în viața anterioară. Ea moștenise averea lui Arissiel și dorea să o împartă între cei doi copii ai săi, Carina și Benani. Însă, cel din urmă, fiind într-o stare de reacție puternică împotriva tatălui său, a refuzat banii. Așa că Mamou i-a păstrat pentru mine până în momentul în care am împlinit optsprezece ani. Am reușit, de asemenea, să obțin accesul la o mare sumă de bani pe care o depusesem în insulele Caiman pe vremea când eram Arissiel. Aceasta a fost surpriza pe care Mishaël mi-a promis-o. În afară de mine, doar o singură persoană mai știe de existența acestor bani.¹

Mishaël mi-a explicat faptul că voi fi foarte bogat în această viață, înainte de a învăța cum să mă detașez de bani și cum să îi utilizez inteligent. În schimb, trebuia să-i promit și eu ceva, așa că am ales să-i promit că-mi voi trăi viața în abstenență sexuală. I-am promis, de asemenea, că voi aduce iubire și lumină în viața celor din jurul meu, lucru pe care am început să îl fac încă de foarte tânăr.

Mi-am început munca pornind cu tatăl meu, Benani, pe care îl numesc acum Ben. Tatăl meu a făcut parte timp de mai mulți

¹ Referire la cartea Benani din seria Arissiel

ani dintr-o sectă, a devenit alcoolic și a pierdut totul, inclusiv pe soția sa, mama mea. El a trebuit să parcurgă mai multe etape de reconciliere înainte de a recupera tot ceea ce pierduse.

În ceea ce o privește pe mătușa mea Carina, fiica mea din viața precedentă, ea a adus pe lume doi gemeni, Paul și Paula. Nimeni nu este la curent, însă aceștia sunt reîncarnarea părinților mei din viața în care mă numeam Arissiel. Carina a hotărât să trăiască în Vancouver cu Mamou, deoarece rămăsese însărcinată în urma unei aventuri cu un bărbat pe care nu îl dorea în viața sa și a copiilor săi.

Carina, copii săi și Mamou au revenit să trăiască în Québec în 2004, anul în care am împlinit optsprezece ani. Carina este cea de-a doua persoană pe care am putut să o ajut, grație învățăturilor lui Mishaël și a darurilor spirituale pe care le-am primit la naștere. Ea s-a vindecat de tulburarea obsesiv-compulsivă (TOC) și s-a reconciliat atât cu mama sa, cât și cu tatăl copiilor săi.

Cu banii pe care i-am câștigat eu însumi, am putut să mă mut singur într-un apartament și să călătoresc. Am întâlnit o tânără care se numește Kim și din cauza căreia am mari dificultăți în a-mi păstra promisiunea de abținere sexuală. De asemenea, am decis să-mi iau un an sabatic, cu scopul de a hotărî ce am de gând să fac de acum înainte cu viața mea.

La nouăsprezece ani, am aflat că tatăl meu avea o amantă și că aceasta era însărcinată cu el, lucru care a cauzat cea de-a doua separare dintre părinții mei. Ben suferă mult, însă, fiind acum o persoană responsabilă, acceptă faptul că el însuși a creat această situație și este decis să recâștige iubirea mamei mele, Diana.

Nu demult, am ajutat o tânără care trăia pe străzi, fapt care mi-a permis să descopăr ce doream să fac cu viața mea, adică să pun bazele unui cămin pentru ajutorarea tinerilor aflați în aceeași situație. Acest cămin se va numi CENTRUL REZIDENȚIAL LABONTÉ. Kim muncește alături de mine la acest proiect și este singura care știe de unde provin banii utilizați pentru a pune pe picioare acest centru rezidențial².

Capitolul 1 Sosește bebelușul

Ne aflăm în 18 februarie 2006. E încă devreme, la întoarcere din alergarea matinală de pe pista mea preferată, de-a lungul fluviului Saint-Laurent. Locuiesc în același apartament pe care l-am închiriat acum doi ani, atunci când am primit moștenirea de la Mamou. Mă simt foarte bine aici, iubesc minunata priveliște pe care o am asupra fluviului și faptul că e situat în Vieux-Montréal. *Mulțumesc de mii de ori Universului! Cât sunt de privilegiat! Mulți nu înțeleg cum de un tânăr ca mine poate avea tot ceea ce am. Trebuie să spun că foarte puține persoane îmi cunosc toate secretele. Așa că oamenii pot vedea doar aparențele. Promisiunile pe care i le-am făcut lui Mishaël nu sunt întotdeauna ușor de păstrat. Și totuși, atunci când le respect, mă simt fericit, împăcat și plin de bucurie. Doar atunci când îmi ignor conștient instinctele, trec prin momente dificile. În fine, la fel ni se întâmplă tuturor, nu-i așa? Un duș bun are să-mi facă bine și după aceea, la muncă...*

Nici nu apuc să intru sub duș că se aude soneria. Răspund la interfon. E Ben. Îmi spune că trebuie să mă vadă de îndată. *Oare ce se întâmplă? Trebuie să fie ceva serios dacă a venit până aici la o oră atât de matinală, în loc să mă sune așa cum o face de obicei.*

Sosește în trombă. *Nici el nu pare să fi apucat să facă duș: părul îi este ciufulit, barba îi este lungă, platonul îi stă încheiat strâmb. Poartă niște blugi care ar avea mare nevoie să fie spălați. Se vede că trăiește singur: mama nu l-ar fi lăsat niciodată să plece de acasă în starea în care se află. Îmi spune că l-a sunat amanta pentru a-l anunța că a născut în ziua precedentă un băiețel. Este extrem de agitat, pentru că aceasta i-a spus că pe moment nu dorește să vină să o viziteze, nici pe ea și nici copilul.*

– Tatăl meu are darul de a mă face să trec dintr-o stare emotivă în alta: dacă acum sunt furios pe el, în clipa următoare mă face să simt atât de multă compasiune încât mă cuprinde dorința de a-l ajuta. Din fericire, emoțiile nu durează prea mult,

² Referire la cartea Carina din seria Arissiel

pentru că știu de ce trec cu el prin aceste extreme. Știu că a fost fiul meu în viața precedentă, că nu era așa cum aș fi dorit să fie și că nu m-am înțeles cu el prea bine. Este adevărat că aveam multe așteptări în privința lui și că nu știam ce înseamnă iubirea necondiționată. Știu astăzi că la rândul meu, ca tată, nu am corespuns așteptărilor sale.

Mulțumită învățăturilor ghidului meu Mishaël, primite în lumea de dincolo și a celor pe care încă le primesc, am putut să accept provocarea de a reveni pe Pământ cu scopul de a practica acel tip de iubire pe care mi l-a arătat și să-i ajut și pe ceilalți să o facă. Cu mai mult de doi ani în urmă, am avut ocazia minunată de a putea să-l ajut pe tatăl meu să se ierte pe sine însuși, lucru care l-a salvat de alcoolism și depresie și care, totodată, m-a ajutat la rândul meu să mă împac cu el. De atunci am devenit prieteni și de aceea sunt înclinat să-i spun Ben și nu, tată.

În urma întregii munci de reconciliere și iertare pe care am făcut-o împreună, am avut bucuria de a-i vedea pe părinții mei cum se împacă și își reiau viața de cuplu. Au fost atât de fericiți împreună, din acel moment. *De ce oare Ben a recidivat? Pentru ce avea nevoie să își asume riscul de a se lăsa sedus de o italiancă frumoasă?* Trebuie să mărturisesc faptul că la început am fost cuprins de furie. Din fericire am reușit să mă liniștesc atunci când mi-a explicat cât de mult o iubea pe mama și că dorise să pună capăt relației cu amanta, însă nu reușise la timp.

Tatăl meu are lecții importante de învățat în această viață despre efectele dăunătoare ale atracției necontrolate. Pe când aveam nouă ani s-a lăsat atras într-o sectă, fapt care a generat problemele pe care le-a avut ulterior cu mama mea și cu alcoolul. De această dată s-a lăsat atras de o femeie. Este conștient că situația s-a repetat din cauza faptului că încă se urăște pe sine pentru prima greșală. Încă nu a reușit să se accepte în cazul celei de a doua căderi, însă știe bine ce trebuie să facă pentru reuși acest lucru. *Mă întreb totuși, dacă și de această dată va reuși!*

Ceea ce îi face misiunea și mai dificilă este faptul că această femeie, pe care o cheamă Luisa, a rămas însărcinată și afirmă că el este tatăl. Ben se urăște pe sine pentru că se

încăpățânează să aibă îndoieli asupra paternității copilului. El i-a spus Luisei că va recunoaște copilul cu condiția ca testul ADN să-i dovedească paternitatea.

Un alt motiv pentru care îi este dificil să se accepte, este faptul că mama i-a cerut să plece de acasă, de îndată ce a aflat ce s-a întâmplat, cu toate că încă îl iubește. Spune că nu mai poate avea încredere în el și că, pentru motive necunoscute, va aștepta nașterea copilului înainte de a hotărî ce va face cu privire la relația sa cu Ben. Așa că a fost nevoit din nou să locuiască singur și să încerce tot ce îi stă în putere să-i recâștige încrederea. Mama acceptă să-l vadă regulat, însă rămâne furioasă pe el.

Ce se va întâmpla acum că s-a născut copilul? Știam că va fi un băiețel; am avut viziunea încă de acum câteva luni. Știu, de asemenea, că este fiul tatălui meu. Am acum un frate vitreg, Uraa! Simt că acest copil va avea un loc important în sânul familiei noastre.

– Ce ar trebui să fac? mă întreabă Ben. Ar trebui să insist să mă lase să văd copilul?

– Așează-te pentru un moment. În timp ce fac cafeaua ai timp să te relaxezi un pic. Vorbești atât de repede încât îmi este greu să te urmăresc...

... Ai întrebat-o pentru ce nu vrea să te vadă la spital?, l-am chestionat pe Ben în timp ce ne luăm cafeaua.

– Mi-a spus că e prea furioasă pe mine, ca să mă vadă. E furioasă și pe ea însăși, pentru că a rămas însărcinată și nu știe ce va face cu acest copil. Este supărată și pe părinții ei care i-au spus că trebuie să-și asume responsabilitatea și consecințele actelor sale, adică să-și crească singură copilul. Ei nu vor ca ea să-și dea copilul pentru adopție, fiindcă acest lucru este împotriva principiilor lor religioase. Îi dictează ce conduită trebuie să aibă, cu toate că e la vârsta la care poate să ia singură decizii. Biata Luisa! E atât de stresată...

... Are nevoie de timp ca să reflecteze la ce va face, fiindcă nu se simte capabilă să crească singură un copil. Ea însăși este ca un copil: îi este teamă de părinți și mai ales îi e teamă să-i nemulțumească. Tatăl ei este un om bogat și știe că acesta poate hotărî oricând să o dezmoștenească dacă nu îi dă

ascultare. A plâns și și-a cerut scuze că este atât de emotivă. Nașterea a fost dificilă și va mai rămâne în spital pentru câteva zile. A încheiat spunându-mi că o să mă sune din nou.

– Și tu, Ben, ce dorești tu cu adevărat? Ce simți? E clar că vrei să afli cât mai curând dacă ești tatăl acestui copil. Ești nerăbdător să afli în ce direcție o va lua relația dintre tine și mama, nu-i așa?

Bietul de el! Cât este de nefericit și de tulburat, Ah!, dacă am cunoaște dinainte toate consecințele acțiunilor noastre, cât de ușor ne-ar fi să alegem cum trebuie să acționăm. Își cântărește opțiunile pentru câteva momente, apoi dintr-o dată se hotărăște, mă privește și spune :

– Știu ce vreau să fac. Am să merg la spital, doar ca să văd bebelușul de aproape la sala unde sunt ținuți, fără ca Luisa să știe. De altfel, nu i-am promis că n-am să merg să-l văd. Simt că în momentul în care îl voi vedea, voi ști ce trebuie să fac.

– Ai dori să merg cu tine?

– Bună idee, Ari. Îți accept oferta. Ai putea fi liber într-o oră, cât îmi ia să mă întorc acasă și să mă îmbrac? Cu siguranță, ai remarcat că m-am îmbrăcat în grabă azi dimineață, adaugă el râzând. *Simt că deja îi este mai bine, acum că a luat o decizie.* Trebuie să dau niște telefoane pentru a amâna ceea ce trebuia să fac în dimineața asta. Am putea după aceea să mergem să mâncăm ceva. Acum sunt prea tensionat ca să mă gândesc. A trecut ceva de când n-am mai petrecut timp împreună, nu? Ești atât de ocupat cu organizarea proiectului tău. Ei, ce zici?

– De acord, vin să te iau de la apartamentul tău într-o oră.

De ce oare m-am oferit să merg la spital cu el? Reacția mea a fost atât de spontană, încât sunt sigur că există un motiv cu adevărat serios pentru care trebuie să merg. Trebuie să admit că și eu sunt la fel de nerăbdător ca și tata, să văd bebelușul...

După vizita pe care am făcut-o la spital, în loc să mergem la restaurant, așa cum stabilisem, am revenit în apartamentul meu. Tatăl meu a trăit emoții atât de puternice încât la întoarcere, în mașină, nu s-a putut opri din plâns. A preferat, așadar, să mergem undeva unde să fim doar noi doi, în loc să iasă în public cu ochii înroșiți. Mi-am dat seama că trece printr-

un moment intens, atunci când l-am văzut cât de îngrijit s-a îmbrăcat pentru a merge la spital. Era ca și când ar fi mers în vizită la cineva special. Ca să fiu sincer, credeam că va purta hainele lui de lucru, așa încât să fie pregătit pentru după amiază. Ar trebui spus că Ben nu a fost niciodată genul de om care să dea o atenție specială felului în care arată, în afară de ocaziile speciale. *Dar dacă stau să mă gândesc bine și eu m-am îmbrăcat ca și cum aș fi mers la un eveniment special. Îmi dau seama că m-am sincronizat cu tata... Va trebui să mă schimb înainte de a merge la centrul rezidențial. Vreau să spun că sunt opusul lui tata în această privință. Îmi plac materialele textile de calitate și senzația delicată pe care o simt când acestea îmi ating pielea. Nu cumpăr și nu port orice!*

– Ce șoc, mi-a spus el, când înfirmiera a adus bebelușul și acesta m-a privit cu ochisorii lui mari. Era ca și cum m-ar fi recunoscut. Mă privea cu o așa intensitate, încât n-am mai știut unde sunt timp de câteva secunde. Nu mai eram decât eu și el. Am simțit cum se răspândește în mine o căldură imensă. Apoi, când acea căldură a ajuns la nivelul gâtului, am simțit că s-a strâns într-un nod care nu putea să treacă mai departe. Acesta e momentul în care ochii mi s-au umplut de lacrimi. Cu mare dificultate m-am reținut până am ajuns în mașină. Știu acum că nu era nevoie de testul ADN. Ai văzut cât de mult îmi seamănă? Mai mult chiar decât tine. Mă întreb de ce Luisa nu mi-a spus acest lucru la telefon?

– Am văzut că se petrecea ceva important cu tine. Te simți mai bine acum, după ce ai plâns? Ai dori să vorbim în continuare?

– Da, da. Știi cât de bine îmi face să vorbesc deschis cu tine, Ari. Și tu, ce ai simțit când ai văzut bebelușul? Eram atât de absorbit de emoțiile mele încât am uitat complet de prezența ta, doar când m-ai luat de braț la plecare, te-am privit din nou.

– Și pe mine m-a frapat asemănarea dintre tine și bebeluș. Nu credeam că o să putem remarca o asemănare atât de evidentă la un bebeluș de doar două zile. *Nu puteam să-i spun ce am văzut și am aflat. Ben trebuie să își dea seama singur. Când bebelușul m-a privit, mi-a spus: „Bună, Ari, fratele meu mai mare. Mă bucur să te revăd. Nu mă recunoști încă, însă un lucru e sigur,*

vom face o mulțime de lucruri împreună. Și eu l-am cunoscut pe Mishaël. Mă numesc Louis și am pregătite surprize mari pentru Ben, pentru Diane și pentru tine." Apoi și-a îndreptat privirea intensă spre Ben, care nu înceta să îl fixeze.

– Ai dreptate Ari. Nici eu nu credeam că e posibil. Ai zice că e sosia mea. Știi tu oare ce-mi trece prin minte în acest moment? O imagine cu mine, Diana și acest copil în casa noastră. La naiba! Ce m-a apucat? Nu pot să-i cer Diane să accepte așa ceva. O să mă ucidă! Și totuși, ideea de a trăi lângă acest bebeluș îmi încălzește inima. Îmi e ușor să mi-o imaginez pe Diana cu un bebeluș. Știu că i-ar plăcea mult să aibă din nou un copil, cu toate astea lăsăm mereu această idee deoparte pentru mai târziu. Va veni însă o zi în care va fi prea târziu. Ți-o poți imagina pe mama ta, care are patruzeci și trei de ani și pe mine, care am aproape cincizeci, cu un bebeluș?, adăugă el râzând cu gura până la urechi.

Nu mă pot împiedica să nu râd împreună cu el. Râdem până la lacrimi. *Mă las copleșit de emoțiile tatălui meu. Bietul de el! Situația în care se află îl face să sufere. De luni întregi este preocupat și tensionat. Râde ca să nu plângă. În timp ce continuăm să râdem, văd imagini în care mama și tata se joacă pe covor cu bebelușul, merg la plimbare cu el și se bucură ca niște copii. Știu sigur că așa se va întâmpla. Oare ar trebui să-i spun ce văd? Nu doresc să îi influențez decizia... Arată atât de pierdut și de bulversat. Și totuși nu-mi pasă, am să-i spun.*

– Știi ce, Ben? Îmi e ușor să vă văd pe voi doi cu un bebeluș. Chiar sunt convins că un copil ar putea avea o influență pozitivă asupra voastră. Trebuie să mărturisesc faptul că sunt emoționat la ideea că voi avea un frate mai mic. Totuși, nu cred că ar fi o idee bună să-i ceri mamei să adopte acest copil. Ar trebui să fie și o altă soluție. Poate că dacă mai vorbim despre asta vom veni și cu alte idei.

– Te-ai născut cu darul de a-mi da numai sfaturi înțelepte. În orice caz, ești mult mai atent cu mine decât am fost eu vreodată cu tine. Mulțumită a tot ceea ce am învățat împreună, pot și mai bine să pun acum în practică iubirea necondiționată. În privința Diane, nu am decât o singură dorință: să-i spun adevărul, adică faptul că s-a născut copilul, că am fost, fără să

se știe, la spital să-l văd și că sunt acum convins că sunt tatăl lui. Iar apoi, că nu știu ce se va întâmpla mai departe, pentru că nu știu nici măcar dacă Luisa va păstra sau nu copilul.

– E o idee bună. A spune adevărul este întotdeauna cea mai bună cale.

Îmi parchez mașina, iar pentru câteva momente admir firma clădirii pe care o amenajăm și pe care stă scris, „CENTRUL REZIDENȚIAL LABONTÉ”. Afară e o zi frumoasă de iarnă. Soarele se reflectă în zăpada ce se aseamănă cu milioane de diamante strălucitoare. E atât de frumoasă casa asta veche, cu toți acei copaci mari de pe terenul care îi aparține. O nouă binecuvântare! Ce șansă am avut să găsesc această casă pe care proprietarii doreau să o vândă cât mai repede, fapt care mi-a permis să o cumpăr la un preț bun. Și în plus, e situată pe strada Nôtre-Dame, la care se ajunge ușor, fiind în apropiere de centrul orașului. Pe de altă parte, am și cheltuit mult ca să o transform în centru rezidențial. În acest moment poate adăposti douăzeci și patru de tineri rezidenți: un etaj pentru douăsprezece fete și un etaj pentru doisprezece băieți. Am, de asemenea, o echipă formată din cinci persoane formidabile care mă vor ajuta. Încă nu m-am obișnuit cu ideea că locul îmi aparține. De fapt, am ajuns proprietarul acestui loc doar pentru că am putut utiliza banii plasați în insulele Cayman. Totuși, privind din altă perspectivă, chiar eu am strâns acești bani în altă viață. E atât de confuz să gândești la mai multe vieți în același timp!

Mă simt fericit de câte ori ajung aici! În același timp, mă simt stresat. Voi fi eu oare la înălțimea proiectului pe care îl visez? N-am împlinit nici douăzeci de ani și totuși am impresia că sunt mult mai bătrân. De altminteri, oamenii ghicesc adesea cu greutate ce vârstă am: se întrebă dacă sunt o persoană mai în vârstă cu un aer tânăr sau un tânăr cu aer de bătrân. În fond acest lucru mă avantajează, fiindcă pot să fac afaceri cu persoane de toate vârstele. Mishaël, nu mă lăsa singur, te rog. Tu ești cel mai important sprijin al meu și singurul care știe întotdeauna cum să mă încurajeze.

Echipa mă așteaptă pentru adunarea generală. Trebuie să discutăm despre marea deschidere a căminului, prevăzută pentru 1 Martie! Adică, de acum într-o săptămână! Toată